

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2609 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker den

højterede Justitsminister til Lykke med

at have forelagt et saa betydeligt og ind-

gribende Lovforslag som dette, og jeg øns-

ker de højterede Forfattere af dette Lov-

forslag, som ere nævnte i Bemærkningerne

dertil, til Lykke med det udmærkede Ar-

bejde, som her er gjort. Det er et af de

mest indgribende Forslag om Formuefor-

hold i det hele, som ere fremlagte i lange

Tider, og det maa jo vistnok erkendes, at

der er overordentlig høj Grad har været

Trang til at faa Lovbestemmelser, som

ordne Forholdet mellem Ægtefæller paa

en Maade, den svarer til de moderne Øn-

sker i saa Henseende, og hvad Udviklingen

andre Steder har medført. Navnlig er

der Trang til at faa Hustruens Forhold i

Ægteskabet med Hensyn til alt, hvad der

vedrører Formuen, ordnet paa en for hende

mere Betyggende Maade end hidtil, og det

er det, som er Hovedsagen ved dette Lov-

forslag, at Lovforslaget beskytter Hustruens

Rettigheder. I Hovedsagen er det dette,

og det forekommer mig i det hele at være

udført paa en meget heldig og god Maade.

Der findes i Bemærkningerne til Lovfor-

slaget en hel Række af mindre Afhand-

linger, Monografier, om de forskellige

Spørgsmaal, som her komme i Betragtning.

Jeg antager, at alle ærede Medlemmer

af en kongelig Konfirmation. Lovforslaget

gaar nu altsaa ud paa at indrette det saa-

ledes, at det skal staa Ægtefællerne frit

for forinden Indgaaelsen af deres Ægte-

skab at oprette Ægtepagter, som ikke be-

høve kongelig Konfirmation, som altsaa

ville være gyldige i enhver Henseende uden

kongelig Konfirmation, men ganske vist

lige over for Tredjemand ere betingede af

Tinglæsning, medens derimod Ægtepagter,

som oprettes, efter at Ægteskabet er ind-

gaaet, ikke ville kunne oprettes af Ægte-

fæller alene, men udkræve en Konfirmation.

Jeg anser det for at være en heldig og

rigtig Ordning, og den stemmer, saa vidt

mig bekendt, ogsaa med, hvad der nu er al-

mændelig gældende i alt Fald i adskillige

Stater. Paa de Enkeltheder, der her

komme i Betragtning, skal jeg ikke komme

nærmere ind, da det vilde blive for vidt-

løftigt. Jeg skal kun tillade mig nogle faa

Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaa-

let om Tinglæsnings Betydning. I § 5

er det udtalt, at Ægtepagt skal have Gyl-

dighed imod Tredjemand fra Ægteskabets

Indgaaelse, naar den er tinglæst forinden.

Det er i og for sig rigtigt, at den ikke

bør have Gyldighed over for Tredjemand

før Tinglæsningen, men det turde dog

være tvivlsomt, om man ikke skulde kunne

komme ind paa Regler, som vi kende fra

andre Forhold, nemlig med Hensyn til

Skøders Tinglæsning, idet de kunne have

Gyldighed for en kort Tid i Forvejen,

nemlig fra deres Oprettelsestid, naar de

tinglæses inden en kort Frist derefter og in-

den første eller senest anden Retsdag derefter.

Det vil i mange Tilfælde kunne være for-

bundet med adskillige Vanskeligheder, at

Gyldigheden af Ægtepagten skal være be-

tinget af, at Tinglæsningen har fundet

Sted, forinden Ægteskabet er indgaaet.

Jeg skal dernæst tillade mig at hen-

lede Opmærksomheden paa, at i § 6 er det

bestemt, at denne Tinglæsning skal ske ved

Mandens personlige Værneting. Det er i

og for sig rigtigt, det bør naturligvis være

der, men jeg tror ikke, at denne Regel er

tilstrækkelig udtømmende, thi der gives ad-

skillige Tilfælde, hvor danske Undersaatter

ikke have noget Værneting her i Landet.

Det gælder f. Eks. om danske Gesandter, om

de udsendte Konsuler og om mange Danske,

som midlertidig opholde sig i Udlandet og

ikke have noget Domicil her i Landet.

Naar den saadan Mand kommer hjem til

Danmark for at hente sin Hustru og op-

retter Ægtepagt med hende, som giver

ham eller hende Særeje, vil der efter

denne Bestemmelse ikke være noget Værne-